

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina Evangelica De Meditatione mortis

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quomodo peccatoris animus ad Deum conuersus, in Dei Verbo,
diuinarumque Promissionum certudine ac veritate, erigi atque confirmari
debet. xxxvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Eiusdem est Misericordia & Bonitatis argumen-
tum, quod nostra saluti consulens Dominus Deus, passus
est summos & probatissimos, ut Prophetâ David, Pe-
trum Apostolum, & alios, in graviora crimina prolabi:
ut horum exemplo consolaretur & erigeret ad spem ve-
nie reliquos peccatores. Sicut S. Paulus de semetipso
scribit: Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: quod
Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores sal-
uos facere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericor-
diam consecutus sum: ut in me primò ostenderet Chri-
stus Iesus omnem patientiam, ad informationem eorum
qui credituri sunt illi in vitam eternam. Atque ideo in
templis leguntur & recitantur lapsus sanctorum, non
ut ad peccandum nos inuitent, aut in peccatis nos con-
firmant: sed ut de Pœnitentia, & Dei Misericordia
erga omnes peccatores pœnitentiam agentes nos admo-
neant. Quamobrem si peccasti cum Davide, dic cum
eodem ex toto corde tuo: Peccavi Domine. Si deliquisti
cum Petro & Paulo, cum Maria Magdalena: funde
lachrymas cum eisdem: ede ingenuam confessionem: re-
uertere ad Dominum Deum, dicens: Pater, peccavi in
causâ, & corâ te. & Misericordia Domini circumdabit te.
Et hæc quidè de Dei Misericordia & Bonitate. Nunc
quoque de diuinarum Promissionum certitudine ac ve-
ritate dicendū. Vide quæ infra habentur, lib. 7 cap. 6.

1. Tim. 1.

2. Reg. 11.

Luc. 22.

1. Tim. 1.

Luc. 7.

Luc. 15.

Psal. 31.

Quomodo Peccatoris animus ad Deum se conuer-
tens, in Dei Verbo, diuinarumque Promissio-
num certitudine ac veritate, erigi atque confir-
mari debet.

EX inexhausto illo diuina Bonitatis fonte, iuxta quâ
Domini misericordia plena est terra: nec vult mor-
tem peccatoris, sed magis ut conuertatur & viuat: pro-
fluxerunt

CAPVT.

XXXVI.

Psal. 31.

Ezech. 18. 33

K 3

fluxerunt

fluxerunt tot insignes ac suaves Promissiones, in diuinis
 literis consignatae: qua de Dei erga nos voluntate testi-
 ficantur. His omnino peccatoris animus ad Deum se
 conuertentis ac vere penitentis, erigi ac confirmari de-
 bet. Quaecumq; enim scripta sunt, ait Apostolus Pau-
 lus, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patien-
 tiam & consolationem Scripturarum spem habeamus.
 Ac de diuinarum Promissionum certitudine ac verita-
 te sic dicit: Quotquot promissiones Dei sunt, in illo est:
 hoc est, ratae sunt ac firmae. Itaque quisquis putat Deum
 magnitudine peccatorum victum seu multitudine, non
 posse ignoscere vel remittere: detrahatur illi Omnipoten-
 tiam. Si non velle existimat, quod potest: mendacem
 eum facit & vanum, qui nolit praestare quod toties per
 Prophetas ac seipsum, etiam iuramento promisit. Quod
 vel cogitare saltem, scelus est. Sic autem in libro Sapientie
 legitur: Tu Dominator virtutis cum tranquillitate
 iudicis, & cum magna reuerentia disponis nos: SUB-
 EST ENIM TIBI, CVM VOLVERIS, POSSE; Et bona
 spei fecisti filios tuos, quorum parentibus iuramenta &
 conventiones dedisti bonarum Promissionum. De Dei
 autem in promissis VERITATE, Propheta David sic
 canit: In eternum Domine Verbum tuum permanet
 in caelo. In generatione & generationem Veritas tua.
 Ac rursum: Fidelis Dominus in omnibus verbis suis:
 & sanctus in omnibus operibus suis. Et vniuersa S.
 Scriptura testatur Deum esse veracem. De hominibus
 autem vere dicit Propheta David: Omnis homo mendax.
 Et reuera sio est. At aliter affectus est Deus, qui est
 verax, imo VERITAS IPSA. Ipse neminem fallit: ne-
 minem decipit, nec sua spe & expectatione quenquam
 frustratur: non est vanus polliciator, aut promissor inani-
 nis: more hominum, qui rumpunt foedera, rescindunt
 pacta,

Rom. 15.

2 Cor. 1.

Sap. 12.

Psal. 118.

Psal. 144.

Psal. 115.

pacta, po-
 buntur:
 nemo tut-
 sunt alie-
 magis fid-
 ob id sum-
 vota spes-
 cit: Deu-
 timini ac-
 Deus, &
 de ore me-
 Jeremia:
 illud. Q-
 homo, vt
 Dixit er-
 Ad eum
 terna pro-
 possibile
 Valia
 TIONES,
 sua spe:
 firmam
 maus, si
 Domine,
 in humil-
 neris De-
 propitiat
 mine. Su-
 ma mea
 Regis Io-
 Deo vest-
 sancta c-

pacta, pollicitis vafricie quadam se eximunt, atq. elabunur: qui sunt omnino leues, fraudulentis, infidi: ut nemo tuo possit illis fidere. Quae vitia à Dei Maestate sunt alienissima; sed est constans, stabilis, firmus: summaq. fide praestat & exoluit, quod est pollicitus. Cui ob id summa fiducia inmitendum: in quem omnia nostra vota, spes, desideria transferenda. Ideo ipse in Esaia dicit: Deus iustus & saluans non est praeter me. Conuer-
 timini ad me, & salui eritis omnes fines terra: quia ego Deus, & non est alius. In memetipso iuranti, egredietur de ore meo iustitia verbum, & non reuertetur. Et in Ieremia: Vigilabo ego, ait, super Verbo meo, ut faciam illud. Quapropter Balaam dixit: Non est Deus quasi homo, ut mentiat: nec ut filius hominis, ut mutetur. Dixit ergo, & non faciet? locutus est, & non implebit? Ad eundem modum & S. Paulus ait: Spem vitam aeternam promisit, qui non mentitur Deus. Et iterum: Im-
 possibile est mentiri Deum.

Esa. 45.

Ierem. 7.
Num. 23.Tit. 1.
Hebr. 6.

Validum igitur Dei VERBUM, eiusq. POLLICITATIONES, exhibent Consolationem, ut potiamur propria spe: quam sicut ancoram habemus animae tutam ac firmam. His semet Propheta Dauid erexit & confirmauit, sicut dicit: Memor esto Verbi tui seruo tuo Domine, in quo mihi spem dedisti. Hac me consolata est in humilitate mea. Et iterum: Si iniquitates obserueris Domine, Domine quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea in Verbo eius: sperauit anima mea in Domino. Proinde in conspectu sit semper, pijs Regis Iosaphat admonitio: Credite, inquit, Domino Deo vestro, & securi eritis: credite Prophetis eius, & cuncta cuenient prospera.

Ibid.

Psal. 118.

Psal. 129.

2. Par. 20.

De certò promissa verè pœnitentibus peccatorum
venia; Testimonia S. Scripturæ, Dei viui & veri
Verba referentis.

HÆC DICIT DOMINVS DEVS.

CAPVT
XXXVII.
Exod. 10.

EGO sum Dominus Deus tuus, faciens misericor-
diam in millia his qui diligunt me, & custodiunt
præcepta meâ.

Esa. 1.

Si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix de-
albuntur: & si fuerint rubra sicut vermiculus, velut
lana alba erunt.

Esa. 30.

Si reuertamini & quiescatis, salui eritis.

Esa. 43.

Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas pro-
pter me, & peccatorum tuorum non recordabor.

Esa. 44.

Seruus meus es tu Israël, non oblitiscaris mei. De-
leui vt nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam pec-
cata tua: reuertere ad me, quoniam redemi te.

Esa. 45.

Nunquid non ego Dominus, & non est ultra Deus
absque me? Deus iustus & saluans non est præter me.
Conuertimini ad me, & salui eritis omnes fines terra.

Esa. 54.

Sicut in diebus Noë istud mihi est, cui iuravi ne in-
ducerem aquas diluuij ultra supra terram: Sic iuravi,
vt non irascar tibi, & non increpem te. Montes enim
commouebuntur, & colles contremiscent: misericordia
autem mea nõ recedet à te, & fœdus pacis meæ non mo-
uebitur. Dixit miserator tuus Dominus.

Esa. 55.

Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus co-
gitationes suas: & reuertatur ad Dominum, & misere-
bitur eius, & ad Deum nostrum, quoniam multus est ad
ignoscendum. Non enim cogitationes meæ, cogitationes
vestræ: neque via vestra, via meæ. Quia sicut exaltan-
tur cali à terra, sic exaltata sunt via meæ à vijs vestris,
& cogitationes meæ à cogitationibus vestris.

Vulgo